

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Thimone milite, cum quo diabolus nocte tesseris ludens, viscera eius
excussit, cap. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

APOLLONIVS: Cùm Deus summè sit misericors, & dormiens modicum differat à mortuo, quid est quòd idem Conuersus pro tantillo punitus est? CÆSARIVS: Fortè nimis erat negligens circa usum verecundie. Verecundia siue pudicitia, quæ omnium ornamétum est virtutum, nō solum esse debet in habitu, sed etiam in actu. Frequenter contingit, vt sicut homo interior libenter ea, quæ de die cogitat, nocte per imaginacionem retractat; ita exterior illa, quæ vigilans factit, dormiens frequenter representat. APOLLONIVS: In hoc consentio, quia noui quosdam raptores, qui sape noctibus dormiendo surgunt, arma induunt, exercunt gladios, feriunt parietes, & postquam lassati fuerint, singula in loca sua reponunt, sicque cubitum redeunt, nec aliquid horum recordantur. CÆSARIVS: Fortè idem Conuersus nimis indulserat vino: inebiationem libenter sequitur denudatio. Si Noë non fuisset inebriatus, nec fuisset denudatus; & quia denudatus, idcirco à filio subsannatus. Non solum angeli sancti, sed & mali noctibus nos lustrant, & si per negligentiam siue dissolutionem contigerit nos in letis nostris iacere irreuerenter, bonos à nobis fugamus, & malos ad nostrā irrisiōnē inuitamus. Quanta gratia sic dormientes quandoque se priuēt, audies in dist. 7. cap. 13. & cap. 14. in quibus beata Dei genitrix per se dormientes visitauit. APOLLONIVS: Habuisse Conuersus prædictus charitatem? CÆSARIVS: Non mihi hoc constat, sicut & de prædictis feminis, quas diabolicus extinxit aspectus. Quid verò diabolus quosdam peccatores in peccatis interficiat, subsequetia declarabunt exempla.

CAP V T XXXIII.

Ludo tesserarum deditus punitur. IN Susatia, quæ ciuitas est diœcesis Coloniensis, miles quidam Thyemo nomine habitabat, qui sic totus deditus erat ludo tesserarum, vt non die, non nocte quiesceret, semper sacculum cū nummis secum portabat, vt secum ludere volentibus obuiaret. Ita in ludis expeditus & fortunat⁹ erat, vt vix aliquis ab illo sine damno recederet. Ut autem posteris ostéderetur,

quantum

quantum Deo tales ludi, in quibus iræ, inuidia, rixæ, & damna suscitantur, peccatique verba rotantur, contrarij forent, permisum est diabolo, ut cum eo iudicaret, qui multis iudicaret atque cuiuscerauerat, qui multorum mansapia euacuarat. Nocte quadam domum eius in specie eiusdem ludere volentis intrans, facie lumque nummis refertum sub alcella portans, ad tabulam sedet, denarios liberaliter apposuit, tesseras iactauit, & multa acquisivit. Cui cum prospere fuisse cedret, & militi iam pecunia quam apponenter defusser, iratus ait: Nunquid non diabolus es tu? Et ille: Nunc satis est, appropi: iquat enim tempus matutinale, oportet nos ire. To lensusque illum, per rectum traxit, cuius viscera tegulis retrahentibus miserabiliter excusit, & quid de eius corpore factum sit, vel in quem locum illud projecerit, vsque hodie tam a filio eius, quam a ceteris, qui illum nouerant, ignoratur. Mane vero viscerum eius reliquiae tegulis inhaerentes reperitae sunt, & in cæmiterio sepultæ. Bene diabolus suos ministros in hoc mundo sinit prosperari, quos semper in fine decipit.

CAP V T XXXV.

IN eandem ciuitatem, sicut mihi retulit magister Gozmarus, vir religiosus & sancti Patrocli canonicus, homo quidam ignotus venit, dicens se velle saltare de turri sancti Iuliani, quæ multu est sublimis, si tamen aliquid ex hoc conequi posset honoris. Respondentibus ciuibus, sicut viris prudentibus: Nihil tibi propter hoc dabimus, ut te ipsum interficias: ait, Propter honorem ciuitatis saltabo. Congregata multiudine populi circa forum, cui turris eadem contigua erat, & de fenestris domorum aliis pro pecantiis, turci in ascendit. Quem alius quidam a tergo clausus, ait: Dic mihi ô homo, cum quo dæmonem agis talia? Cui cum ille nescio quem dæmonem nominasset, respondit: Scias pro certo, quia decipiet te, nequaest enim: si fidei Oliueri te committeres, non te deciperet, quia curialis est & fidus: Respondebat ille: Nequaquam me decipiet, quia in multis sum eius fidem ex-